

[Chr. J. Hansen.]

man havde givet sig tid til det, og havde fået det gennemarbejdet på en sådan måde, at man fra alle sider var klar over, hvilken familierpolitik, hvilken socialpolitik man på disse områder ville føre i Danmark i den kommende tid.

Der var en ting, der gik igen hos næsten samtlige talere, og det var det misbrug, der fandt sted af brød med de priser, hvortil det sælges på nuværende tidspunkt. Det er muligt, at en eller anden har ladet sig friste til at bruge brød til opfodring med den pris, det har i forhold til korn, men det kan ikke være sket i særlig høj grad. Når man ser på statistikken, hvor meget brødforbruget er steget pr. indbygger fra 1939 og til nu, vil man se, at der praktisk talt ikke er tale om nogen stigning, og så synes jeg ikke, der kan være tale om noget større misbrug. Og man skal vel ikke lade en god lov bortfalde, fordi der er enkelte mennesker, der misbruger den. Det vil i alt fald være helt urimeligt.

Det, der for os er hovedspørgsmålet, er, hvordan man i den kommende lovgivning vil erstatte, om jeg så må sige, den form for socialpolitik eller familierpolitik, som har været opretholdt gennem denne tilskudslovgivning. Alt det med, at der bliver ødslet med brødet o. s. v., o. s. v., har jeg ikke så stor tiltro til, som visse andre mennesker har. Jeg havde tænkt mig, at der ville lyde andre toner fra visse partier i dag, end der gjorde i fjor. Det kunne jo være, at de år, der er gået, havde ændret noget i sindelaget, og hvis det havde været tilfældet, så ville jeg have stillet forslag om at henvise forslaget til et udvalg, hvor vi kunne stille vort ændringsforslag og eventuelt også kunne have fået det vedtaget. Efter de ordførelser, der har lydt, er jeg imidlertid fulkommen klar over, at det ikke kan lade sig gøre, og når det ikke kan det, er det forsåvidt omsonst både med udvalgsbehandling og med at stille ændringsforslag. Vi vil derfor, da vi er sikre på lovens skæbne, undlade det i dette tilfælde, og så må vi til sin tid undlade at stemme for lovforslaget i den skikkelse, hvori andre ønsker det gennemført.

Jeg kunne have lyst til at komme med en enkelt bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. M. Sig Steffensens udtalelse om at forfuske de naturlige priser. Nu synes jeg egentlig, det kan være omtrent lige

meget, hvilken stilling man fra den side tager til de forskellige forslag, der skal optages bevillinger til på finansloven. Man ved jo, at retsforbundet, uanset hvilke goder der ligger i finansloven — der kan også være nogle, der mener, det er mindre goder —, ikke vil stemme for finansloven. Det kan være ligegyldigt, om det ærede medlem stemmer for loven her, for den dag pengene, der skal bruges dertil, skal fremskaffes, afholder det ærede medlem sig ganske simpelt fra at stemme eller stemmer imod.

Som forholdet er, vil vi altså undlade både at stille forslag om udvalg og at stille ændringsforslag.

Dullum: Jeg vil kun tilbagevise det ærede medlem hr. Chr. Nielsens udtalelse om, at jeg skulle have sagt, at det var landmændene, der har opfodret det billige rugbrød. Jeg nævnte overhovedet ikke, hvem det var, der havde gjort det. Jeg sagde blot, at det billige rugbrød var blevet benyttet som foder til husdyr.

Chr. Nielsen: Til den ærede ordfører for venstre (Dullum) vil jeg blot sige dette, at når der i en del af pressen har været tale om, at der fandt opfodring sted af rugbrød, så var det ret nærliggende for mig som bybo at drage den logiske slutning, at der i alt fald var en del landmænd blandt dem, der på den måde overtrådte forbudet.

Til det ærede medlem hr. M. Sig Steffensen, der på en efter min mening mærkelig måde blandede spørgsmålet om at være modstander af overførsel af varer til friliste ind i debatten her og i den forbindelse ville hævde, at vi, som var modstandere af sådanne overførsler, forhindrede et prisfald, vil jeg gerne sige, at det er jo den tågesnak, som retsforbundet ustandselig møder med. Tågesnak, fordi det er et helt andet billede, vi ser, når vi ser, hvordan retsforbundets fremtrædende medlemmer forholder sig i praksis, idet de under ingen omstændigheder kæmper for fri prisdannelse og for prisfald. Det er ikke så forfærdelig længe siden, at vi i så henseende så et ganske afslørende eksempel, da det ærede medlems partifælle, det ærede medlem hr. Tholstrup, i statstidende måtte bekendtgøre, hvorledes han havde truffet prisaftaler med sine forhandlere og givet dem håndfæstning, hvorefter de ikke måtte forhandle andre firmaers varer, ligesom hans varer skulle forhandles til en fast, bestemt